

Beszámoló a 2007-es hangversenyéről

2007. március 21-én este a Kőrösi Csoma Sándor Kollégium Lepény termében a Kultúrhét programsorozatán belül zajlott le az idei Matematikus Hangverseny. A rendezvényen – mely több mint 2 évtizedes múltra tekint vissza – megjelent hatalmas létszámú közönség számos „pótszéken” és „pótasztalon” helyet foglalva élvezte a 16 produkciót.

Hallhattunk itt veterán fellépőket, mint pl. a Nemzeti Felharmonikusok (alias Fiziqs Kórus), akik lelkesen énekelték a komolyabb-könnyedebb hangvételű középkori világi dalokat. (Ugyancsak) minden évben szerepel a Freud Róbert – Laczkovich Miklós (négykezes) duó, akik most Beethoven Egmont-nyitányának zongoraátiratán kívül egy TTK-s komponista, Juhász Máté Lehel „Quodlibet fantasia” c. humoros művének ősbemutatójára is vállalkoztak, melyet a közönség nagy ovációval fogadott.

Örvendetes tény, hogy idén a műsorban a népi muzsika is jelentős helyet kapott: hallottunk élő nép(i)zenét Molnár Attila hosszúfurulyás előadásában, továbbá Kiss Domonkos autentikus népdalénekléssel, egy 5 fős csoport pedig szatmári táncokkal nyűgözte le a publikumot.

Emellett persze a klasszikus zene is széles skálán képviseltette magát (az említetteken kívül) Bach-fúgáktól egy Haydn-triÓN és Bartók-műveken át egészen Kocsár Miklós fuvoladuóig, változatos felállású kamarazenei és szólóprodukciókban.

Nem maradt el a tréfa sem, pl. a Matematikus Kórus jó pár darabján derülhettek a jelenlévők.

A végig nagyon dinamikus, több fellépőt visszatapsoló közönséget külön dicséret illeti meg!

A koncertek hivatalos végeztével a hagyományok szerint lehetőség nyílik a vállalkozó kedvűeknek „napirenden kívüli” produkciókra is; ezúttal (eleddig példátlan módon) 3 műsorszámot is láthattunk, és úgy tűnt, még többekből kitört volna az önkifejezési vágy, ha az idő szorítása miatt nem kell ünnepélyesen véget vetni a remek hangulatú estnek. . . :) A mintegy 3 órás rendezvény után fáradtan bár, de felszabadult örömmel térhettek haza a nézők és a fellépők is.

Komor utószó. A minden évben „garantálhatóan” jó hangulat és színvonalas előadások mellett sajnos meg kell említenünk az egyetlen, de mind komolyabbá és komolyabbá váló negatívumot: a Lepény zongorájának szörnyen lepusztult műszaki állapotát. Ez messze nem merül ki abban, hogy (dacára a számos zongorázó hallgatónak) évente kb. egyszer hangolják fel, hanem mára már a hangszer megtépzott mechanikája csak nagy költségek árán lenne helyrehozható. Erre (a felújításhoz képest jóval olcsóbb) megoldás lehetne egy (új) pianínó, ami – figyelembe véve a „rendeltetésszerű használat” melletti hosszú élettartamát és a zongorára akár csak a kollégisták részéről mutatkozó igényt – hosszútávon mindenképpen „meghálálná” az anyagi ráfordítást.

Dobos Dániel